

שיחת השבוע

חב"ד
אגודת צעירי חב"ד
בני ברק

766 סניפים,
בתי חב"ד,
ברחבי הארץ

יש חדש

■ שבת של אחדות

בשבת זו, ערב ראש חודש סיוון, חשוב להדגיש את האחדות הפנימית, כשם שעם ישראל התאחד ביום הזה "כאיש אחד בלב אחד" לקראת קבלת התורה. הרבי מליובאוויטש קרא לקיים בשבת זו כינוסים של אחדות ישראל בשעת המנחה, ובהם לעורר את נקודת האחדות, שהיא ההכנה הראויה לקבלת התורה מחדש בחג השבועות. רצוי לקיים את הכינוסים מתוך סעודה, המקרבת את הלבבות.

■ להביא את הערבים

הרבי מליובאוויטש קרא להביא את כל הילדים, ובכלל זה התינוקות, למעמד קריאת עשרת הדיברות בחג השבועות, בהיותם הערבים לקיום התורה. גבאי בתי הכנסת נקראים להיערך לבואם של הילדים, ולהכין בעבורם כיבוד שיעניק להם את הטעם המתוק של התורה.

■ המבחן החמש־מאות

ביום שני, ל' בסיוון (19.6.23), ייערך א"ה המבחן ה־500 מאז ייסוד מפעל הש"ס העולמי בידי האדמו"ר מצאנז זי"ע בעצה אחת עם גדולי ישראל נוספים. זו הזדמנות לעוד יהודים להצטרף למפעל זה, ללמוד ולהיבחן על התלמוד. פרטים בטל' 03-5797020.

להחזיר לשבועות את כבודו

המחלבות התחילו להפציץ אותנו במסרים פרסומיים של תעשיית החלב. כך נטמנה בלב רבים ההנחה שחג השבועות הוא חג הגבינות...

עשרת הדיברות. לחוות מחדש (בצילום: ארון הקודש בחרסון, אוקראינה)

אם תשאלו את הישראלי המצוי מהו החג היהודי החשוב ביותר, יש להניח שתקבלו תשובות כמו פסח, יום הכיפורים או חנוכה. דווקא החג החשוב והמרכזי ביותר, שממנו נובע כל הקיום היהודי והוא מקור כל החגים – נדחק קצת הצידה. הכוונה כמובן לחג השבועות.

ייתכן שהסיבה נובעת מהמאמץ המגמתי שנעשה לפני שנים בניסיון לשנות

את אופיים של חגי ישראל המסורתיים, ולהעניק להם משמעות חדשה. מכיוון שבאותם ימים החקלאות הייתה דגל מרכזי, נהפכו החגים לחגים חקלאיים. חג השבועות היה לחג הביכורים, מתוך בלבול מושג הביכורים שעליו התורה מדברת.

את אופיים של חגי ישראל המסורתיים, ולהעניק להם משמעות חדשה. מכיוון שבאותם ימים החקלאות הייתה דגל מרכזי, נהפכו החגים לחגים חקלאיים. חג השבועות היה לחג הביכורים, מתוך בלבול מושג הביכורים שעליו התורה מדברת.

וכאן נוצרת בעיה: בבתי כנסת רבים נוהגים להיות ערים כל הלילה ולהתפלל את תפילות החג מייד עם הנץ החמה. זה מתאים למקצת הציבור, אבל יהודים רבים, שבחגים אחרים באים עם ילדיהם לבית הכנסת, אינם מוכנים להשכים קום כל־כך, והם מפסידים את תפילות החג ואת קריאת עשרת הדיברות.

אחר־כך הצטרפו לחגיגה המחלבות הגדולות והתחילו להפציץ אותנו במסרים פרסומיים של תעשיית החלב. כך נטמנה בלב רבים ההנחה שחג השבועות הוא חג הגבינות ומוצרי החלב...

קריאה לגבאים

מהותו המרכזית של חג השבועות היא כפי שאנו אומרים בתפילה – "זמן מתן תורתנו". זה היום שבו קיבלנו את התורה ונעשינו עם סגולה. זה היום שבו ירד הקב"ה לעיני כל העם על הר סיני, ונתן לנו, בקולות וברקים, את התורה והמצוות. זה היום שהפך אותנו לעם, כמו שמושה רבנו אומר לעם ישראל: "היום הָזֶה נִתְּנָה יְהוָה לְעַם לְאֱלֹהֵיךָ".

האירוע החשוב ביותר בחג השבועות הוא קריאת התורה, שבמהלכה קוראים את עשרת הדיברות. חז"ל אומרים כי "אמר הקב"ה לישראל: בניי, הווי קורין את הפרשה הזאת בכל שנה, ואני מעלה עליכם כאילו אתם עומדים לפני הר סיני ומקבלים את התורה". כשאנו עומדים בחג השבועות וקוראים את עשרת הדיברות, נחשב הדבר כאילו אנו חווים מחדש את מעמד הר סיני.

בסיס האחדות היהודית

עלינו לעשות מאמץ להחדיר בלב העם את מרכזיותו של חג השבועות. מעמד קריאת עשרת הדיברות צריך להיות חוויה רבת משמעות לכל יהודי ולכל ילד יהודי. זו אבן היסוד שעליה נבנה הבניין היהודי כולו.

חג השבועות הוא גם בסיס האחדות של העם היהודי. מעמד הר סיני היה האירוע היחיד בהיסטוריה שאיחד את כל העם, "כאיש אחד בלב אחד". הזיקה לתורה היא שאיחדה את כל תפוצות ישראל. בזכותה אנחנו עם אחד, המאמין באלוקים אחד. הבה נתאחד גם בחג השבועות הקרוב.

זמני השבוע

ירושלים	תל־אביב	חיפה	באר־שבע	אילת	נוֹרְדִינְק
18:52	19:14	19:05	19:12	19:08	19:52
20:12	20:14	20:15	20:12	20:07	20:58

פרקי אבות: פרק ו

שבת ישראל
קרם והומנים

לדגיש טעם יהודי KEDEM PRODUCT OF USA

המולד: יום השבת, 2 לפנות בוקר, 52 דקות ו־14 חלקים ראש חודש סיון; ביום ראשון

לגבי התורה כולנו 'מדבר'

את פרשת במדבר קוראים תמיד לפני חג השבועות, ומזה מובן שיש קשר בין המדבר לבין התורה שניתנה בו. דבר זה מעורר פליאה: הלוא התורה היא "חמודה גנוזה שגנוזה לך", והיא כביכול השעשוע שממנו מתענג הקב"ה עצמו. לעומת זה, המדבר הוא מקום שומם שאינו מיושב, מקום של "נחש שרף ועקרב". מה הקשר בינו ובין התורה, שהם שני הפכים?!

אלא שהתורה ניתנה במדבר דווקא משום שהיא נועדה לפעול במקום הנחות ביותר. אילו הייתה ניתנת במקום נעלה יותר, היה אפשר לטעות ולחשוב שהתורה מוגבלת לסביבה חיובית ורק בה היא יכולה לפעול. לכן התורה ניתנה במדבר, ויתרה מזו – בשביל זה נברא המדבר, כדי שבו תינתן התורה, כמאמר חז"ל (שבת ע"ב), "כל מה שברא הקב"ה בעולמו, לא ברא דבר אחד לבטלה".

כוח האש

התורה נמשלה לאש, כלשון הפסוק (ירמיה כ"ג, כט) "הֲלוֹא כֹה דִּבַּרְתִּי קִאֵשׁ וְנָאֵם ה'". אחת מתכונותיה של האש שהיא שורפת ומכלה את הדבר שבו היא נאחזת, ודווקא כשהיא שורפת דבר חומרי וגם יותר, בזה נראה יותר תוקפה של האש. כך פעולתה של התורה באה לידי ביטוי במדבר דווקא, במקום החומרי ביותר.

יכול אדם לשאול: הייתכן שהקב"ה נתן לנו את תורתו? הלוא התורה היא החוכמה שבה ברא את העולם, כפי שנאמר בזהרה: "אסתכל באורייתא וברא עלמא". כל אדם מבין עד כמה רחוקה חוכמתו של הקב"ה מחוכמת האיש החכם ביותר. ואף על־פי־כן ירד הקב"ה על הר סיני ונתן את התורה לכל אחד ואחד מעם ישראל, ואף ליהודי שקורא בתורה ואינו מבין את מה שהוא קורא, שגם הוא מברך "ונתן לנו את תורתו".

הכול שווים

התשובה על כך טמונה בנתינת התורה במדבר. זו הוכחה שהתורה לא נועדה לבעלי מדריגות גבוהות בלבד, אלא לכל אחד ואחת, בכל מעמד

ומצב רוחני – אפילו אם הוא בבחינת 'מדבר'.

לכן כהכנה למתן תורה נאמר "ויחן שם ישראל נגד ההר", ופירש רש"י "כאיש אחד בלב אחד". אכן, בלימוד התורה יש הבדלים בין יהודי אחד למשנהו, אבל לגבי מהותה העצמית של התורה כולם נחשבים כ'מדבר', ולכן כולם עומדים בשווה לקראתה.

יסוד האחדות

אין הכוונה לבטל את מעלותיו של כל אחד ואחד. כשם שיהודי צריך להכיר את חסרונותיו, כך עליו להכיר את מעלותיו ולנצלן לעבודת הבורא. אבל אחרי כל המעלות יש לזכור שלגבי התורה עצמה כל אחד ואחד הוא בבחינת 'מדבר', ואז הוא מרגיש את האחדות המלאה עם כל בני ישראל.

אחדות זו היא ההכנה לקבלת התורה. כשהולכים לקבל את התורה בהכנה זו, מצליחים להתכונן לקבלת התורה, ומקבלים אותה מתוך שמחה, וכפי שאיחלו ובירכו רבותינו נשיאינו: "קבלת התורה בשמחה ובפנימיות".

(תורת מנחם, כרך עו, עמ' 215)

אמרת השבוע

שאלה ותשובה

רבי שלמה מרדומסק, בעל 'תפארת שלמה', סירב בתחילה לקבל עליו את עול האדמו"רות. לקראת חג השבועות בא אליו קהל חסידים גדול. כשנוכח שהציבור אינו מרפה ממנו, קם ונסע לעשות את החג אצל רבי יחזקאל מקוזמיר.

אמר לו רבי יחזקאל: "איך עזבת את עדת ישראל? הלוא אפילו על משה רבנו נאמר 'ירד משה מן ההר אל העם', שלא התעסק בהכנותיו הרחניות לקבלת התורה אלא התמסר לטובת העם".

השיב רבי שלמה: "משה רבנו היה ליד הר סיני, ואף אני רצוני להיות ליד הר סיני..."

לא השיבו רבי יחזקאל דבר, ואותו חג שבועות היה שם דבר בעולם החסידות.

הכנה למתן תורה

מן המעיין

כל אחד במקומו

"לעולם קורין פרשת במדבר סיני קודם עצרת" (סו"ד). משום שבפרשת במדבר כתוב "איש על דגלו באותות", היינו שכל אחד ואחד יהיה במקומו הראוי לו, וזו מצוות הגבלה שנצטוו קודם מתן תורה.

(חידושי הרי"ם)

שבת להכנה

בשבת לפני שבועות צריכים לעשות הכנה לקבלת התורה, כי השבת ניתנה קודם התורה, והיא הייתה הכנה לקבלת התורה. וכן נאמר (שמות ט"ז): "וישבתו העם ביום השביעי". ומשם נסעו להר סיני.

(שפת אמת)

התקשרות במקור

שמו של כל דבר הוא עצמיותו ושורשו, ולכן קודם שישאל הקדושים מכינים עצמם למעמד הנבחר, עליהם להתקשר במקור מחצבתם, בשמות השבטים הקדושים ונשיאי ישראל, הלוא הם צדיקי הדור, ורק לאחר מכן ביכולתם להגיע לתכלית קבלת התורה.

(דברי יחזקאל)

שתי הוראות

קריאת פרשת במדבר קודם מתן התורה מלמדת: א) אף מי ששרוי במצוקה חייב בתלמוד

תורה. ב) מי מקיים את התורה – מי שמשים עצמו כמדבר. על האדם לגשת לקבלת התורה בלי חישובים ושיקולים אישיים. כל מגמתו צריכה להיות אך ורק בקבלת התורה, בבחינת 'הקדמת נעשה לנשמע'.

(הרבי מליובאוויטש)

להיות כמדבר

אם רוצה אדם לזכות לקבלת התורה, ישים עצמו כמדבר, שתהיה בו מידה גדולה של ענווה, ויחוש שאין לו במה ולפני מי להתגאות, ויידע שהוא ערום וחסר כול, כמו המדבר.

(עיטורי תורה)

לא לענווה מזויפת

יש מי שמתעטפים בענווה מזויפת, ואומרים: מי אני ומה אני שאלמד את תורת ה', ולא יזו מדריגה בלימוד התורה אוכל להגיע. לכן קוראים תחילה את פרשת במדבר, שבה כל יהודי נמנה בשמו ומקבל חשיבות, כדי שכל אחד ואחד יידע שביכולתו ללמוד את התורה ולהתעלות בה.

(רבי משה פיינשטיין)

כאיכר בתחילת הקציר

דרכו בקודש של רבי ישראל מרוזין הייתה לומר תורה בכל שבת בסעודת היום, ואילו בשבת שלפני שבועות לא אמר תורה. הוא היה אומר: דומה אני בשבת זו לאיכר בתחילת הקציר – הישן כלה והחדש עדיין לא נכנס.

לוח יומי ללימוד הרמב"ם כתקנת הרבי מליובאוויטש

יום בשבוע	ש"ק כ"ט אייר	א'	ב'	ג'	ד'	ה'	ו'
ג' פרקים ליום	הל תפילין ומזוזה וס'ת פרק ה"ז	פרק ח"י	הל ציצית פרק א"ג	הל ברכות פרק א"ג	פרק ד"ו	פרק ד"ט	פרק י"א
פרק א' ליום	הל דעות פרק ו'	פרק ז'	הל תלמוד תורה פרק א'	פרק ב'	פרק ג'	פרק ד'	פרק ה'

מעוניינים לקבל את השיעור לנייד? שלחו הודעת ווטסאפ למספר 058 7554144 וקבלו מדי יום את השיעור שבחרתם • להאזנה לשיעור בג' פרקים חייגו: 03 3062770

פינת ההלכה

המדור האהוב של הרב יוסף שמחה גיטבורג, המנגיש הלכות אקטואליות בגובה העיניים ובשפה פשוטה וברורה לכל נפש. עכשיו במאגד מופאר בן שלושה כרכים

להזמנת במשלוח עד הבית: bitly/פינת_ההלכה

האומנם 'מצוות בטלות'?

מצוות לעתיד. יש מחלוקת בגמרא (נדה סא, ב) בשאלה אם "מצוות בטלות לעתיד לבוא". לדברי הכול המצוות לא יתבטלו בתקופה הראשונה של ימות המשיח (ראה תניא, איגרת הקודש סימן כו), ולהפך, אז יהיה קיום המצוות בתכלית השלמות ("כמצוות רצונך"); ואולם בתקופה השנייה, אחרי תחיית המתים, יש הסבורים ש"מצוות בטלות".

הדבר מעורר תמיהה גדולה: הלוא נצחיות התורה היא מיסודות האמונה - "דבר ברור ומפורש בתורה שהיא מצווה עומדת לעולם ולעולמי עולמים... שכל דברי התורה מצווין אנו לעשותן עד עולם" (רמב"ם, הלכות יסודי התורה, תחילת פרק ט). אם כן, איך יעלה על הדעת שהמצוות יתבטלו?

ההסבר הוא שאין הכוונה חס ושלום שהמצוות עצמן יתבטלו, אלא שכל צורת קיומן תהיה בדרגה אחרת לגמרי. וכך מוסבר בתורת החסידות (המשך תער"ב חלק א, פרק קצג): "הרצון דמצוות הוא רצון עצמי, שאינו משתנה, ומה שכתוב 'מצוות בטלות לעתיד', אין הכוונה שיתבטלו חס ושלום, כי אם שיתבטלו בבחינת העדר תפיסת מקום לגבי האור העצמי דלעתיד... כמו שרגא בטיהרא". כלומר, המצוות לעתיד לבוא יהיו כמו אורו של נר בעיצומו של יום, שאינו נחשב מול האור הגדול.

ועוד מוסבר (פירוש המילות לאדמו"ר האמצעי, צג, ב) שהמצוות בימינו משמשות לבוש לאור האלוהי, אבל לעתיד לבוא יתגלה הקב"ה בלי שום לבוש, כמו שנאמר (ישעיה ל, ג) 'ולא יִכְנָף עוד מוֹרֵיךְ', אלא יתגלה הוא בכבודו ובעצמו. "ולכך המצוות בטילות לעתיד, שיתגלה שם הויה עצמו, בלא לבוש דמצוות". כלומר, יתבטל התפקיד של המצוות כפי שהוא בזמן הזה, לשמש לבוש לאור האלוהי.

תאנה ציונות. הרבי מליובאוויטש מסביר (ספר השיחות תשנ"ב, עמ' 31) שהגדר של מצוות הוא ציוויים לאדם. גדר זה קיים כל עוד האדם הוא מציאות לעצמו, ואז אפשר לדבר על ציווי שהקב"ה מצווה את האדם, שיתנהג על-פי רצונו של הקב"ה. אבל בזמן התחייה לא תישאר המציאות הנפרדת של האדם, והוא יהיה מאוחד לגמרי עם הקב"ה, עד שהם נעשים מציאות אחת, בבחינת "ישראל (על-ידי אורייתא) וקוב"ה כולא חד".

במצב כזה המצוות יתבטלו, מכיוון שהאדם לא יישאר מציאות לעצמו, אלא כל מציאותו היא שהוא מאוחד עם הקב"ה, וממילא הוא ממלא את רצון הבורא. דוגמה לכך הוא מאמר חז"ל, שלעתיד לבוא אם יעלה על הדעת לקטוף תאנה בשבת, "תאנה צווחת ואומרת שבת היום". לא יצטרכו לצוות שאסור לקטוף תאנה בשבת, אלא התאנה עצמה כביכול תצעק את רצונו של הקב"ה.

ודאי גם בזמן התחייה יקיימו את המצוות בפועל, אבל לא מחמת ציווי שצריך לצוות עליו את האדם, אלא כדבר הטבעי ביותר המתבקש מעצמו. כשם שכיום אין צורך לצוות את האדם לאכול ולשתות או להיזהר מפני אש, שכן זה הטבע של מציאות העולם, כך בזמן התחייה לא יהיה צורך ב'מצוות' - בציווי לאדם - שכן מציאות העולם עצמה היא שתחייב לקיים את המצוות, כדבר טבעי ומתבקש מאליו.

גאולהפדיה 850

אפיקים
טכנולוגיית מים מתקדמת

נעם 2
מנצח

בחירת הצרכנים
לשנת 2023

מוצר השנה
בחירת הצרכנים

VOTED
PRODUCT
OF
THE YEAR

2023

בר המים ההיברידי נעם 2

חברת אפיקים מודה לכם הצרכנים, על בחירתכם בנועם 2 כבר המים המותאם לשימוש במים קרים וחמים גם בשבת וחג וזכה בתואר מוצר השנה, בפיקוח חברת המחקר הבינלאומית "NIELSEN"

מוקד הזמנות:

077-230-4757

א.י. כיסויים מתכרה תעשייתית
מומחים לנרזנטים - הפיתרון המושלם

בניית פרנולות, סניטת מרפסות ופרנולות • הצללת לגני ילדים ומוסדות

- בניית וסידור ונטקים • כיסי לייזר בגן נחמיה אישית לתעודת: על הריגוס חפני רשימת מתיקים לתיבתן • רשתות על תעודות
- כיסי ארמני למופסות ופרנולות יד דום מטהלה ומגשלי עם מלש • כיסים מיוחדים לפי דרישת הקוח • סוכי ארבעת ההצללה

יישוע ראשוני הינם | צו קשר ואנו נספק לכם פתוחות יצירתיים

טלפון: 077-5264662 | 050-3310334 | איוון 050-7648361 | חפשו אותנו בפייסבוק | www.fabric.on.co.il

הכול נשאר על הרציף

הממונה.

"כמה מזוודות יש לך?", שאל הקצין במבט חמור סבר.

"שישה-עשר ארגזים בתא המטען, ותשע מזוודות בתא הספינה", השיב הרב. "אבוא לקחתם בצאת השבת".

"שכח מזה", לגלג עליו הקצין. "ברגע שתעזוב את הרציף לא יישאר זכר לחפציו. הערבים ישרדו הכול".

"מעולם לא חיללתי את השבת", הסביר הרב הרמן לקצין הבריטי, אדם גבה קומה. "מבחינתי, לעלות לארץ הקודש ולחלל בה את השבת - זה תרחיש שאינו בא בחשבון". דמעות שטפו את לחייו.

מסעה של הספינה אמור היה להסתיים ביום רביעי, שבו הייתה צריכה לעגון בנמל חיפה. ואולם יום רביעי חלף והספינה עדיין שטה בלב ים. גם ביום חמישי הוסיפה הספינה לעשות את דרכה בים, והיבשה לא נראתה באופק.

בבוקר יום השישי נתברשו הנוסעים כי בעוד כמה שעות תגיע הספינה ליעדה. השמחה הייתה גדולה, ועימה גם הדאגה לנוכח השבת המתקרבת.

בין נוסעי הספינה היה הרב יעקב יוסף הרמן. הוא נולד בסלוצק בשנת תר"מ (1880), והיגר עם הוריו בהיותו ילד לארצות-הברית. שם הקים את ביתו וגידל את בני משפחתו. בקיץ תרצ"ט (1939) החליט לעלות עם זוגתו לארץ ישראל.

הרב הרמן סיכם מראש כי את הימים הראשונים בארץ יעשו בחיפה, בביתו של הרב אליעזר אלפא, ידיד המשפחה. את כל מיטלטליהם ארזו בני הזוג בארגזי מטען ובמזוודות ויצאו לדרך.

ואולם קולות מלחמת העולם השנייה המזמששת ובאה שיבשו את מסעה של הספינה. רב-החובל קיבל הוראה לשנות את מסלול הנסיעה ולהפליג בנתיב עוקף, כדי שלא להיפגע ממוקשים שהוטלו למימי הים התיכון.

הארכת המסלול גרמה להגעת הספינה לנמל חיפה ביום שישי, ו' באלול, שעה אחת בלבד לפני שקיעת החמה. שעות אחדות קודם לכן פרצה מלחמת העולם השנייה.

מהומה שלטה בכול. קריאות ברמקולים האיצו בנוסעים לעזוב מייד את הספינה, לפרוק את כל המזוודות על הרציף, ולפנות במהירות האפשרית.

הרב הרמן ורעייתו היו מודאגים מאוד. כיצד יוכלו לטפל במטענם, כשעליהם לצאת מייד לעבר בית הרב אלפא, בטרם תיכנס השבת?

הרב הרמן חיפש את המזוודה שבה הטמין ספר תורה. הוא לקח אותה עם תיק הטלית והתפילין שלו, וזוגתו לקחה עימה אך ורק את תיק היד. יחד פילסו את דרכם ברציף, מחפשים את הקצין

מכאן במהירות".

הקצין הביט על הרב במבט מזור. הוא קרא לקצין אחר והורה לו להחתיים את דרכוני בני הזוג ולהניח להם ללכת. "הרב הזה מוכן לאבד את כל חפציו, ובלבד שיגיע לעיר לפני כניסת השבת שלהם", קרא לעבר חברו, שנדהם גם הוא למשמע הדברים. הלה החתיים את הדרכונים ואישר להם לצאת מהנמל.

הרב הרמן אחז במזוודה ובה ספר התורה. הם נכנסו למונית, וזו הביאה אותם אל ביתו של הרב אלפא בדיוק לקראת הדלקת הנרות.

במשך כל השבת הייתה רוחו של הרב הרמן מרוממת. שוב ושוב אמר לזוגתו: "ה' עושה הכול למעננו. מה נוכל אנחנו לעשות בעבורו? סוף-סוף נפלה לידנו הזכות לקיים את מצוות 'בכל מאורך - בכל ממונך', ולקדש את שמו!".

לזוגתו היה קשה להצטרף להתרוממות הרוח של בעלה. היא הייתה תשושה מהנסיעה הארוכה. געגועיה אל ילדיה הנשואים שנותרו בחו"ל העיקו עליה, ואובדן כל רכושה היה גלולה קשה לבליעה. אך היא לא התלוננה וקיבלה את המצב החדש באהבה.

עם צאת השבת אמר הרב אלפא לאורחו: "הבה נלך אל הנמל. ייתכן שעדיין נמצא שם כמה מהארגזים שלכם". בני הזוג לא היו שותפים לאופטימיות שלו, אך הסכימו להצטרף אליו.

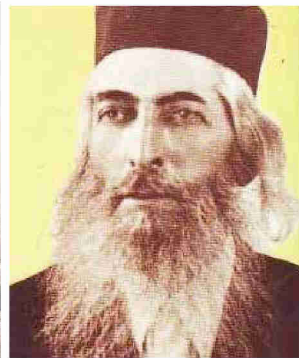
"מי הולך שם?", נשמע קול, כשהתקרבה הקבוצה לאזור המואר שבנמל. "אנחנו נוסעי הספינה שעגנה אתמול אחר הצהריים", קרא הרב הרמן. השומר האנגלי ניגש אליהם. "מה שמך?", שאל. "יעקב יוסף הרמן", באה התשובה.

"אכן, כבר הגיע הזמן שתופיע", קרא השומר. "הוכטח לי שתבוא מייד עם שקיעת השמש, ואתה איחרת בכמה שעות!".

השומר הוסיף ואמר: "דע שהמפקד שלי איים לכרות את ראשי, אם יחסר משהו מחפציו. הוא לא נא לבדוק אם הכול בסדר, וחתום על הניירות האלה. בבקשה, סלק הכול מכאן במהירות האפשרית. אני כבר תשוש לגמרי".

הרב הרמן נדהם לראות שכל חפציו נשארו בשלמותם. מן השמיים דאגו לו לשומר שישמור על חפציו לאורך כל השבת.

(על-פי סיפורה של בתו בספרה 'הכל לאדון הכל')

הרב הרמן ונמל חיפה. שבת מרוממת. הזכות לקיים את 'בכל מאורך - בכל ממונך'

"ברגע שתעזוב את הרציף לא יישאר זכר לחפציו. הערבים ישרדו הכול", לגלג עליו הקצין. "מעולם לא חיללתי את השבת", הסביר הרב הרמן לקצין הבריטי

"רבי, פרצה מלחמה", הגיב הקצין. "אנו מפנים את הספינה ומשאירים את החבילות על הרציף. כאשר הספינה עוזבת, גם הרציף צריך להיות מפונה".

הרב הרמן לא התבלבל: "לא אכפת לי. אני רק מבקש שתחתיים את דרכונינו כדי שנוכל לצאת

משמר הכנה לחג השבועות

ישי ריבו | הרב הלל פלאי | נפתלי קמפה | עמירן דביר | אברומי וינברג
מנחה האירוע: ידידיה מאיר | במעמד ראש העיר ירושלים

הולך-העיר

לא צדיקים רפורמה בביטוחי הבדיאות

כדי להביא לכם את הפוליסה המשתלמת ביותר

יותר בריאות - פחות עלות:
קולקטיב הבריאות של גפן בסד
זול בכ - 50% מביטוח בריאות פרטי ועם יותר כיסויים

ampcreative

פרמיה מוזלת עם כיסויים נרחבים

תשלום תביעות מהיר

שירות אנושי ומקצועי

להצטרפות מהירה צרו קשר:
077.231.0591

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר
גפן בסד basad.co.il
ביטוח ופיננסים למגזר החודי

בריאות | פנסיה | רכב | דירה | ביטוח חיים | נסיעות לחו"ל | משכנתא

רציתי לשאול

עם הרב ישר אדעני
מנהל בית חב"ד ומוסדות 'בית ישראל' בנתיבות

האם החשיבות שמייחסים לייחוס אבות אינה פוגעת במי שבאים ממשפחה פשוטה ולא מיוחסת?

ייחוס הוא עניין חשוב, והתורה מפרטת בכמה וכמה מקומות את ייחוסם של בני ישראל ושל אישים מסוימים. ואולם ציון הייחוס לא נועד לשם גאווה והתנשאות, אלא להפך - כתביעה וכמחויבות.

הנביא (ישעיה נא,א) מפנה קריאה נוקבת אל בני ישראל: "הֲבִיטוּ אֶל צוּר חֲצֵבְתָם" - התבוננו בשורשים שלכם. האמירה 'סבא שלי היה רב' אינה אמורה להסתיים בהבעת חשיבות, אלא בשאיפה להידמות לסב הגדול ובמאמץ ללכת בדרכו.

הרבי מליובאוויטש אמר וכתב לאנשים שבאו ממשפחות מפוארות, שלא דיי שהנכד גאה בסבו, אלא צריך להשתדל שגם הסבא יהיה גאה בנכדו.

בפרשת ה'תוכחה' נאמר (ויקרא כו,מב) "וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב, וְאֶף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק, וְאֶף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזַכֵּר." מה עניינו של פסוק זה לדברי ה'תוכחה'? אלא שהזכרת

האבות נושאת בחובה אף היא תוכחה לבנים - ראו מי היו אבותיכם ואיך אתם מתנהגים!

הייחוס יש בו גם כוחות מיוחדים. מי שבא ממשפחה של צדיקים צריך לדעת שאבותיו הקדושים מתפללים בעבורו ומעוררים רחמים עליו, וממילא יש לו כוחות גדולים יותר, להתגבר על קשיים ולהתעלות בתורה, במעשים טובים ובמידות טובות.

ובעצם כל יהודי 'מיוחס'. כולנו בני אברהם יצחק ויעקב ובנות שרה רבקה רחל ולאה. לקראת מתן התורה אמר הקב"ה לכל יהודי (שמות יט,ו) "וְאֵתֶם תִּהְיֶינָה לִי מִמִּלְכַת פְּהִינִים וְגוֹי קְדוֹשׁ". זה הייחוס המפואר של כל אחד ואחת מעם ישראל!

על המגיד ממזריטש מסופר שבילדותו פרצה שריפה בביתו ונשרפה מגילת היוחסין של המשפחה. אמר הילד לאימו: אל תבכי, הייחוס תחיל ממני!

הלכה למעשה

הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

סעודות שבת בלי לחם

שאלה: הנמנעים מאכילת מוצרים שיש בהם קמח דגנים, מה יעשו בסעודות השבת?

סמ"ק). לכן כדאי מאוד שלא לוותר על אכילת הלחם בסעודות השבת, ולאכול ממנו אפילו 'כזית' בלבד.

מי שאינם יכולים בשום אופן לאכול אפילו 'כזית' לחם, יוכלו לפתור את עניין הקידוש עלי ידי שתיית 'רביעית' (86 סמ"ק) יין (או מיץ ענבים), הנחשב כסעודה לעניין זה. יש דעה שדיי בשתיית רביעית יין של כוס הקידוש, אך עדיף לשתות עוד רביעית, נוסף על כוס הקידוש, כדי לצאת ידי חובת הכול.

ואולם סעודות השבת עצמן נשארות במצב כזה ללא פתרון. אפשר להשיג (או להכין) לחמים מקמח דגן ללא גלוטן. לדעת כמה פוסקים קמח כזה אין לו דין דגן, ומברכים עליו 'שהכול' ואחריו 'בורא נפשות'. ובכל זאת עדיף להשתמש בו לסעודות השבת מתחיליפים שאינם עשויים מדגן כלל.

תשובה: אכילת לחם היא מרכיב מרכזי בסעודת השבת. חז"ל אף חייבו כל אדם, אנשים ונשים, לבצוע בסעודת שבת ויום טוב על שתי כיכרות שלמות, וסמכו זאת על האמור בפרשת המן (שמות טז) "ביום השישי לקטו לחם משנה".

לעניין זה, 'לחם' הוא כזה העשוי מקמח של אחד מחמשת מיני הדגן (חיטה, שעורה, שיבולת שועל, כוסמין, שיפון). לחמים המיוצרים מקמחים אחרים, כמו תירס, שקדים, קוקוס, קטניות, שורש טפיוקה, אינם נחשבים לחם.

ההימנעות מאכילת לחם גם יוצרת בעיה בקידוש, שכן הקידוש חייב להיות 'בְּמִקוֹם סְעוּדָה' (במקום שבו סועדים). אחרי הקידוש צריך לאכול מייד לחם, או מיני מזונות, כשיעור 'כזית' (27

מקורות: שו"ע אדה"ז סי' רעג סעי' ד.ט. ראה: 'זאת הברכה' מהדורת תשס"א עמ' 262. שערי הברכה עמ' תקסב, וברשימת 'מוצרים חדשים' שבסוף הספר.

תקציר: הילדים הלני המלכה מגלה בצער כי נגנבו ממנה שלושה ארגזי זהב. האם יש קשר בינם לבין הארגזים שנמצאו בבית החשודים?

אוצר שָמור

הילדים הצטופפו יחדו סביב שלהבת הנר הקטן. "הנה", פלט גדעון בגרון יבש והצביע על שלשלת הארגזים הכבדים. עיניו של מונבז התמקדו דווקא במשהו אחר. אור הנר פזז על הרצפה וגוית העקרב נחשפה לנגד עיניהם. הנסיך לטש עינים על השרץ השוכב וצמרמרת חלפה בגבו. "זה לא עקרב ישראל", רעד קולו. "זה עקרב חדיבי. אני מפיר אותם היטב. כאלה יש רק בחדיבי. אינני מבין איך הגיע לכאן".

"אתם מכינים מה זה אומר?", המשיך מונבז בקול נמוך, ומבטו תקוע בעקרב המסכן, בן מולדתו. "זה אומר, שמי שגור בחדיבי הוא, וזמם להרג את מלך ישראל, הגיע כנראה אף הוא מחדיבי! אולי אפילו נסע עצמו בספינה..."

אליצפון נגע בכתפו של הנסיך. "הנח לשרץ המת, מונבז! הבה נגש לארגזים" - והם נגשו יחד לארגז הראשון, ובכוחות משתפים הרימו את מכסה העץ הכבד. אליצפון הושיט את הנר לחלל הארגז, ובאותו רגע כמו הואר החדר בכרך זוהר.

אלפי מטבעות זהב טהור רצדו לאורו הרוטט של הנר הקטן. אוצר עצום! והם צמדו מולו בפיות פעורים מהתפעלות. אבל אז קרה משהו משנה. חלק מן האוצר הצהב החל לנוע ולזוע, ולטפס על דפנות הארגז לכוון הילדים... מונבז, החדיבי שבחבורה, הבחין ראשון כי בארגז רוחשים דברים צהבים נוספים, מלבד המטבעות...

"סגרו את המכסה מהר!", זעק בכהלה. "הארגז מלא עקרבים חדיביים!" גדעון, אליצפון ומישאל מצאו עצמם בן רגע בחוץ... זו להם הפעם השנייה היום שהם נמלטים מעקרבים. מאמנים היו. אבל, מונבז! מה זה היה לז? מדוע אינו ממחר אחריהם?

הם קבלו את התשובה מיד. בפתח הבית הופיעה דמות מפרת. האיש אדם הזקן הביט בהם בלא הפעה, ואז סגר את הדלת בכבטה ונעלה במפתח. ובכן, הם לא היו לבדם. ומונבז? הוא נשאר בפנים...

"וימה עשיתם כשראיתם את העקרב?", התעניין מונבז. "ההרגתם אותו או נסתם על נפשכם?"

"שתי התשובות נכונות", צחק גדעון. "ברחנו משם פאלות שלוחות, אך גם העקרב נהרג; מכסה הארגז נסגר עליו בחבטה".

מונבז הביט בהם בתמהון. "אם כן, ממה אתם יראים? מעקרב יחיד שהיה ואיננו עוד?". השלושה נבוכו מעט. "אמת בדבריך", ענה אליצפון. "איננו חוששים מן העקרב המת, אלא מהחברים שלו... אולי יש שם עוד עקרבים?"

מונבז בטל את הדברים. "מחדיבי אני", הזכיר להם. "ארץ העקרבים המסכנים בתבל. מפיר אני בטיכם של יצורים אלה, והם אינם מהלכים בחבורות; מזיקי בוד המה".

"לו יהי בדבריך", נאות גדעון בחשש מה. גם

אליצפון ומישאל הסירו את התנגדותם, והחבורה הקטנה נפרדה בלב כבד מן האור והשמחה שהקיפו את הר בית השם ונכנסה לרחובות העיר. ככל שנתרחקו מן המקדש הלכה החשכה וגברה סביבם. גם היעד שאליה התקדמו לא היה מקום נעים, פמוכן, אך איש מהם לא נסוג.

דירת ה'הגריה המתחרה' התנשאה מולם בעלטה. בזהירות רבה לחץ גדעון על פתח המנעול; הדלת לא הייתה נעולה. אליצפון הוציא נר מכיסו והציתו מנרות התאורה שברחוב. הצצה פנימה גלתה בית נטוש, והם נשמו לרוחה, כמעט. זכרו היטב כי אדם הזקן עדין לא נתפס, וגבול רגע יכול הוא להגיח מאיזו סמטה...

דבר התורה שלי

מורה או אבא?

פרשת במדבר נפתחת בצווי לספר את בני ישראל, ואחר-כך כתוב "ואלה תולדות אהרן ומשה", והתורה מפרטת את שמות ילדיו של אהרן. רגע, אבל הלא כתוב "אלה תולדות אהרן ומשה" - וכי ילדיו של אהרן הם ילדיו של משה?!

הגמרא מסבירה: "כל המלמד בן חברו תורה, מעלה עליו הכתוב כאלו ילדו". משה למד תורה את בני אהרן, ולכן הם נחשבים ילדיו.

אבל איך אפשר להשוות את משה לאהרן, כאלו שניהם אבות באותה מדה? והלא אהרן הוא אביהם מולידים ממש של בניו, ואלו משה רק למדס תורה!

וחוץ מזה, משה רבנו למד תורה את כל בני ישראל. מדוע כלם לא נחשבים ילדיו?

ההסבר הוא: משה רבנו למד עם בני אהרן את התורה באופן מיחד מאוד. זה היה למוד ששנה אותם מבחינה נפשית. הם כאלו נהפכו לבני-אדם אחרים. לכן בני אהרן נחשבים בילדיו.

אבל עכשו נשאלת שאלה אחרת: אם רק הלמוד המיחד שמשה רבנו למד עם בני אהרן יכול היה לשנות את נפשם, מדוע הגמרא אומרת "כל המלמד בן חברו תורה כאלו ילדו", והמשמעות היא שכל אחד ואחד, שמלמד ילד יהודי תורה, נחשב כאלו ילדו? וכי כלנו דומים למשה רבנו?

אכן, אין לנו הפוח המיחד שיש למשה רבנו, אבל לתורה יש הפוח לשנות את המציאות. הלא זה החידוש של מתן תורה - התורה הקדושה ירדה לעולם כדי לזכך אותו. לכן כל מי שמלמד את בן חברו תורה, אי-על-פי שבאמת איננו במדרגת משה רבנו, אומרים עליו "כאלו ילדו".

(על פי לקוטי שיחות, כרך כג, עמ' 6)

מה רבו מעשיך ה'

זהירות, דג חשמלי!

דג חשמלי?! יש דבר כזה? לא תאמינו, אבל יש. זה הצלופח החשמלי, או האלקטרופורוס. הוא דג שיכול לצר זרם חשמל.

אם מתקרב טורף לצלופח, הוא חוטף בוזוזוז... זרם חשמלי לא נעים כלל. עצמתו של הזרם מספיקה כדי להדליק נורה קטנה. הצלופח גם מחשמל בעלי-חיים שהוא רוצה לטרוף.

הצלופח החשמלי (שאינו דג כשר) חי בדרום אמריקה, בנהרות ובכצות. הוא יכול להגיע לאורך של שנים וחצי מטרים ולמשקל של עשרים קילוגרמים.

אם בכל זאת פגשתם צלופח, דעו שאין הוא מחפש קטטות וצרות. הוא יצור ביטחון למדי, שמעדיף לחמוק מבני-אדם ומבעלי-חיים אחרים. לפני כמה שנים התגלה בנהר האמזונס צלופח חשמלי מיוחד, שמסוגל לצר 860 וולט חשמל, וזו עצמה שיוכלה להמם בן-אדם.

כיצד הצלופח מיצר חשמל? שאלה טובה. בגופו יש תאים מיוחדים שנקראים אלקטרוציטים, והם מיצרים חשמל. כאשר הדג רוצה לצר זרם חשמלי, הוא שולח הוראה לאלקטרוציטים שלו, והקסם קורה.

ואיך הצלופח עצמו לא מתחשמל מהחשמל שלו? לחוקרים אין תשובה ברורה. בכל מקרה, הזרם נמשך זמן קצרצר.

לפני יותר ממאתים שנה טייל מדען גרמני בדרום אמריקה וראה צלופח חשמלי. הוא רצה למדוד את עצמת הזרם ועשה נסוי: הוא בקש מעוזריו לאחו זה בידיו של זה ואז נגע בצלופח. כל האנשים הרגישו את הזרם עובר דרך ידיהם.

הצלופח החשמלי מרתק את המדענים. הם מנסים ללמוד מהיכלת המפלאה שלו כיצד לפתח טכנולוגיות חדשות למכשירים חשמליים, לרופוטים ולשתלים רפואיים.

פרולוג: במסעותיו במערב פולין רבי דביער מרדושיץ עוצר במנדק גבעלות יהודים, ומבקש לקבל את הקדר השקט ביותר. בעלי המנדק מחליטים לתת לו את חדרם הפרטי

הורים וילדים מגיעים לבית הכנסת בחג השבועות, כדי לשמוע את עשרת הדברות. להורגיש כאילו ממש עכשיו מקבלים את התורה על הר סיני.

בן ה-96 ובן 8 הימים נימולו יחדיו

בית הדורות. נכנסו יחדיו בביתו של אברהם אבינו

ארמין-אברהם והרב זלצמן. "אין מילים לתאר את ההתרגשות"

ק הילת יוצאי בריה"מ בטורונטו שבקנדה חוותה בימים האחרונים אירוע מרגש: ברית מילה ליהודי בן 96. אולי הוא הנימול הקרוב ביותר לגילו של אברהם אבינו... וזו לא הייתה השמחה היחידה: לצד בן ה-96 נימול עוד יהודי, בפער של כמעט מאה שנה - תינוק בן שמונה ימים.

שמו של הקשיש הנימול, עד הברית, היה ארמין קאהן. הוא נולד בזוויהל שבאוקראינה, בח"י במרחשוון תרפ"ז (1926), בימי האימים של השלטון הקומוניסטי. הזיכרונות היהודיים היחידים שלו מילדותו הם של אימו המדברת ביידיש עם חברותיה,

"ברית כזו דורשת לוגיסטיקה לא פשוטה", מספר הרב זלצמן. "צריך מוהל שהוא רופא מומחה ובדיקות רפואיות. כשנולד לי בן, החלטנו לערוך את שתי הבריתות יחד"

הטכני, ובכלל זה סעודת המצווה.

"עכשיו אני בן-חורין"

ואכן, ביום חמישי י"ג באייר, בשעה 5:30 אחר הצהריים, נכנס ארמין, בן ה-96, בביתו של אברהם אבינו! בבית הכנסת התאספו חברי הקהילה המקומית לברית לתינוק של הרב זלצמן, אך קודם לכן נימול ארמין, בחדר צדדי, ומייד קם ובא לשמוע את הברכות וקריאת השם. "הוא בחר בשם אברהם", מספר הרב זלצמן. "אין מילים לתאר את ההתרגשות. אברהם-ארמין קרא: 'עכשיו אני מרגיש בן-חורין אמיתי!'".

בסעודת הברית הרים ארמין, מעתה אברהם, את האקורדיון שלו ועינג את הקהל בשירת 'א' יידישע מאמע', ביידיש, אנגלית ורוסית. "ראינו במו עינינו את הטוהר והפנימיות של הנשמה האלוקית במלוא תפארתה", אומר הרב זלצמן. "כאשר רואים גילוי כזה של הנשמה, מרגישים ממש טעימה מימות המשיח".

והוא התחבר עם כלל חברי הקהילה.

דמים בדמים נגעו

בשבועות האחרונים נודע לרב זלצמן הצעיר שארמין עדיין לא זכה להיכנס בביתו של אברהם אבינו. לא היה צריך להתאמץ לשכנעו. "הנני מוכן ומזומן", אמר בהחלטיות. "ברית כזו דורשת לוגיסטיקה לא פשוטה", מספר הרב זלצמן. "צריך מוהל שהוא רופא מומחה, בדיקות רפואיות ועוד. בעקבות זאת ביצע הברית התעכב מעט".

בינתיים, התרחש אירוע משמח במשפחת הרב זלצמן: "נולד לנו בן בשעה טובה ומוצלחת, והדבר הראשון שחשבתי עליו - שנעשה את שתי הבריתות ביחד ולא נתעכב אפילו יום אחד". בתוך שבוע ימים נכדך ארמין אצל רופא, וזה אישר את בריאותו ומוכנותו לעבור ברית מילה. המוהל המיוחד בטורונטו, הרב ישראל-דוד גולדשטיין, סידר שהרב ד"ר אברהם רוזנברג מבולטימור יבוא לעשות את ברית המילה המיוחדת, והרב זלצמן עמל על הכנת הצד

מצה בפסח והדלקת נרות חנוכה בסתר. "כשהייתי בן 15 הגיעה מלחמת העולם לרוסיה, ואני הצטרפתי לפרטיזנים", הוא מספר. בשלב מסוים נשלחה קבוצת הפרטיזנים לאימונים, ובסופם ארמין בן ה-17 נעשה נווט בחיל האוויר.

המטוס הופל

רגע דרמטי בחייו התרחש כאשר מטוס הופל מעל שמי ליטא. "אחרי כמה ימים הרגשנו שאנחנו גוועים ברעב, והסגרנו את עצמנו למשטרה המקומית, ששיתפה פעולה עם הנאצים", הוא משחזר. "העבירו אותנו למחנה של אסירי מלחמה ואזרחים רוסים. לפני שנכנסנו למחנה איתרו את כל מי שנימולו ושלחו אותם ליער הסמוך. הם נורו למוות".

חייו ניצלו. אחרי המלחמה היגר ארמין לטורונטו שבקנדה, ושם הוא מתגורר כבר יותר משבעים שנה. בשנים האחרונות פגש את הרב ישראל זלצמן, מפעילי ארגון jrec בטורונטו, והתחיל להתעניין ולהתקרב ליהדות. מועדי ישראל נהפכו לימים רבי משמעות בעבורו,

מרגישים חג באושר עד

חג שבועות שמח עם...
אושר עד

